

عنوان مقاله:

واکاوای مبانی، صلاحیت و ماهیت دادگاه های داخلی و خارجی

محل انتشار:

پژوهشنامه حقوق خصوصی احرار، دوره 3، شماره 6 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه رضائی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

عباس تقوایی - استادیار معارف اسلامی، گروه معارف اسلامی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران.

خلاصه مقاله:

اصل پیش بینی شده در مورد صلاحیت دیوان بین المللی کیفری، اصل صلاحیت تکمیلی است که تنها بر رابطه بین صلاحیت دیوان و دادگاه های ملی حاکم است. اعمال صلاحیت قضایی به عنوان یکی از مشخصات اعمال حاکمیت دولت از قاعده سنتی سرزمینی گذر نموده و اشیاء و اموال خلرج از قلمرو دولت را در بر گرفته است. گسترش قواعد صلاحیت، که بر اساس مصالح دولت و منافع مشروع اشخاص توجیه می شود، در برخی کموارد هزینه های هنگفتی را به اصحاب دعوی و مراجع رسیدگی تحمیل می نماید. تامین منافع عمومی و انجام دادرسی عادلانه اقتضا می نماید تا مرجع رسیدگی با ملاحظه شاخص هایی چون دادرسی موازی در کشور خارجی، وجود شرایط مناسب برای رسیدگی در کشور خارجی، یا ضرورت رعایت نزاکت نسبت به دولت خارجی، از اعمال صلاحیت گستره خودداری نماید.

کلمات کلیدی:

صلاحیت، دادگاه های داخلی، عدم صلاحیت، صلاحیت ذاتی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1871431>

